

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562 หน้า 1,3 มูลค่าข่าว 398,916.-

จำเป็นที่ต้องทำแบบนี้ ว่า... เกิดจาก "ปัญหาทางการเงิน" จนมีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างล้นหลาม ซึ่งไม่ว่าเรื่องราวที่เกิดเป็นกระแสกรณีดังกล่าวนี้จะเป็นเรื่องจริง? หรือเป็นเพียงแค่เรื่องล้อเล่น? แต่ก็ได้ทำให้คำว่า "เด็กป่า-เด็กเสีย" นี้...

กลับมาเป็น "คำฮิต" ในสังคมไทยอีกครั้ง สะท้อนและตอกย้ำกรณี "เด็กเสีย-เด็กป่า" ยังคงมีอยู่ "ยังไม่หมดไปจากสังคมไทย??"

เกี่ยวกับกรณี "เด็กป่า-เด็กเสีย" หนึ่งใน "ปรากฏการณ์ทางสังคม" ที่มีอยู่ในไทยมานานนี้ ได้เคยมีนักจิตวิทยา คือ ดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม ที่ปรึกษาโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาสุขภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) สะท้อนผ่าน "สัปดาห์ 1 เดลินิวส์" ไว้ว่า... เป็นเรื่องของอาการทางสังคม ซึ่งมีมานาน และได้มีพัฒนาการเกี่ยวกับรูปแบบเพิ่มขึ้นจากเดิม กล่าวคือ จากเดิมที่ ฝ่ายชายเป็นผู้เสนอชื่อ หลัง ๆ มาก็มี ผู้หญิงเสนอชาย ด้วย... นี่เป็น "อาการทางสังคมในมุมกลับ" ที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ กรณีเมย์เก็บ หรือที่หลาย ๆ คนเรียกกันว่า "เด็กป่า-เด็กเสีย" นั้น ในวารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม ที่จัดทำโดยมหาวิทยาลัยบูรพา เคยมีการตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ชื่อ "การจัดการปัญหาพฤติกรรม

เด็กป่า/เด็กเสียของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก" โดย เกวลี เตรีียมแจ้งอรุณ ในวารสารฯ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1-2 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งในวิทยานิพนธ์ดังกล่าวนี้มีประเด็นที่น่าพิจารณา มีการเกริ่นถึง "ปรากฏการณ์เด็กป่า" ประมาณว่า... ภายใต้สภาวะสังคมพลวัตที่ถูกหล่อหลอมด้วยระบบบริโภคนิยม ทำให้มีเด็กและเยาวชนในภาคการศึกษาถูกชักจูงเข้าสู่การ ค้าบริการทางเพศ มากขึ้น

นอกจากนั้น วิทยานิพนธ์ดังกล่าวยังได้ฉายภาพถึง "ระบบตัวกลาง-ผู้จัดหา" ว่ามีการพัฒนารูปแบบ วิธีการ ที่ซับซ้อนมากขึ้น

เพื่อเลี้ยงดูกฎหมายและการปราบปราม โดยมีการใช้ "สิ่งเร้าจูงใจทางสังคม" หลอกล่อให้เกิดพฤติกรรมค้าบริการทางเพศในลักษณะเพื่อนคู่นอน กึ่งสถานภาพเมียข้อย-เมียเก็บ และมี "ศัพท์เฉพาะ" ที่ใช้เรียกกันว่า... "เด็กป่า"

อนึ่ง วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ดังกล่าวนี้ มีการระบุไว้ว่า เพื่อศึกษาปัจจัย องค์ประกอบ สาเหตุการเกิดพฤติกรรมการค้าบริการ "เด็กป่า" ของ "นักศึกษาหญิง" รวมทั้งหาข้อเสนอแนะสำหรับเป็นแนวทางจัดการปัญหา โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเป็น “เด็กป่า” โดยพบว่า... องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรม มีที่มาจาก “ปัจจัย” ต่าง ๆ ได้แก่... ภูมิหลังครอบครัว ประสบการณ์ และปัจจัยผลประโยชน์ต่างตอบแทน ส่วน “สาเหตุ” ที่ทำให้นักศึกษาหญิงเข้าสู่สถานะนั้น มีตั้งแต่เรื่องการย้ายถิ่น การขาดความอบอุ่น การต้องการความรัก ความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง การคบเพื่อน อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน รวมถึงความต้องการอาชีพที่สามารถมีรายได้มากเป็นพิเศษ ขณะที่ “วิถี-ขบวนการ” ที่ชักนำนักศึกษาหญิงให้ตกเข้าสู่สถานะแบบนี้ พบว่า...

ส่วนใหญ่จะผ่านระบบการจัดหาของตัวกลาง ซึ่งอาจจะเป็น “เพื่อน” ที่มีอาชีพแฝงเป็นนายหน้าค้าบริการ รวมถึงติดต่อตกลงเองโดยตรง สำหรับ “ลักษณะของป่า” ในกรณีนี้ ที่นิยมมีสัมพันธ์แบบ “เลี้ยงดู” สาว ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ พบว่า... ส่วนใหญ่มักเป็นคนในอาชีพนักธุรกิจระดับผู้บริหาร เจ้าของกิจการ รองลงมาคือข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยช่วงอายุที่พบอยู่ระหว่าง 40-65 ปี แต่ที่พบว่า “เป็นป่า” แบบนี้มากที่สุดคือช่วงอายุ 40-50 ปี ส่วน “รูปแบบของเด็กป่า” พบได้ 3 รูปแบบคือ... 1. มีการอุปถัมภ์ มีการเลี้ยงดู

อย่างต่อเนื่อง หรือเป็น “เด็กป่า” เต็มรูปแบบ ซึ่งสาว ๆ ที่ “สมัครใจ” ในเรื่องนี้กรณีนี้มักสนใจรูปแบบนี้กันมากที่สุด, 2. เป็นกลุ่มอนาจารจำ ซึ่งขายบริการกันแบบที่ไม่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์ จะจ่ายค่าบริการเป็นคราวไป ซึ่งเป็นรูปแบบที่พบมากที่สุด และ 3. ยอมรับกันในสถานะ “เมีย น้อย” ซึ่งกลุ่มนี้มักเกิดจากการติดต่อกับ “ป่า” โดยตรง

งานวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ยังได้ทำการจำแนก “ผลประโยชน์ตอบแทน” ที่เป็นสาเหตุ-ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สาวยุคนี้นหลายคนเลือกเข้าสู่สถานะ “เด็กป่า” โดยพบว่า... การให้บริการทางเพศของผู้ที่เป็นเด็กป่านั้น ส่วนใหญ่ ยอมทำ หรือเลือกที่จะทำเองโดยสมัครใจ เพื่อแลกกับสิ่งตอบแทนที่ได้รับมา ทั้งในรูปของ “เงิน” เช่น ได้เป็นเงินเดือน ซึ่งมีตั้งแต่ประมาณ 2 หมื่นบาท ขึ้นไปจนถึงหลักแสน, ในรูปของ “ที่พักอาศัย” เช่น บ้าน อพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม, “รถยนต์” สำหรับใช้ส่วนตัว หรือ “เงินโบนัสพิเศษ” อื่น ๆ รวมถึง “อุปกรณ์คอมพิวเตอร์-โทรศัพท์มือถือ” ที่มีราคาสูง ๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ งานวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ยังสะท้อนด้วยว่า... ด้วยระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการบริโภค วัตถุนิยม เป็น “สิ่งเร้าจูงใจทางสังคม” ที่ทำให้นักศึกษาหญิง หญิงสาวหลายคน ที่จัดสรรทางเศรษฐกิจ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรม จริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม ไม่เข้มแข็งพอ เกิดความต้องการที่จะแสวงหาผลประโยชน์ต่างตอบแทนรูปแบบนี้มากขึ้น จนเกิด “ปรากฏการณ์สังคมในมุมกลับ-อาการสังคมในมุมกลับ” ขึ้นมา ทำให้เกิดสภาพกลับตาลปัตร...

จากเดิม ๆ “ชายเป็นฝ่ายเสนอซื้อ” เสนอเป็น “ป่า” ต่อมาก็เพิ่ม “หญิงเสนอขาย” เสนอเป็น “เด็กป่า” และ “ปรากฏการณ์ป่า-เด็กป่า” ยังอยู่ยงยืนยง!!!